

Ο Κότσυφας είχε ένα φίλο, ένα παράξενο πράσινο πουλί που κανείς δεν ήξερε πώς είχε βρεθεί στο αλσάκι της πόλης. Πολλοί έλεγαν πως πρέπει να ήταν εξωτικό πουλί που το είχε σκάσει από κάποιο κλουβί. Εκείνο δεν έλεγε ούτε το όνομά του, ούτε το είδος και την καταγωγή του. Τριγυρνούσε παντού παρέα με τον Κότσυφα, κοιτούσε περίεργα κι όλο ρωτούσε. Ο Κότσυφας, από το παράξενο βλέμμα του, το είχε βαφτίσει «Αστροπελέκι»!

- Μα γιατί κοιτάει παράξενα ο φίλος σου;
- Για να μάθει! Ό,τι συμβαίνει εδώ του φαίνεται περίεργο!

Κάποιο πρωινό, ο Κότσυφας και το Αστροπελέκι πέταξαν μέχρι το δάσος. Τους άρεσε να πηγαίνουν εκεί να συναντούν τους φίλους τους. Εκείνη τη μέρα βρήκαν την αλεπού πολύ στενοχωρημένη.

- Τι έχεις; τη ρώτησε ο Κότσυφας.
- Άκουσα πως πολλοί πόλεμοι θα γίνουν. Και, ξέρετε, σε κάθε πόλεμο των ανθρώπων την πληρώνουμε πάντα κι εμείς!
- Δίκιο έχεις! Αλλά γιατί θα γίνουν πόλεμοι; Πάλι τσακώνονται αυτοί οι άνθρωποι;
- Ναι! Γιατί, λέει, τελειώνουν τα καύσιμα που χρησιμοποιούν για να παράγουν ενέργεια.

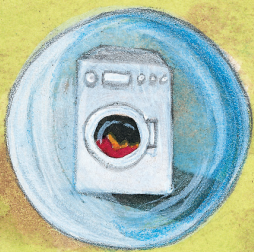

- Ενέργεια; ρώτησε το Αστροπελέκι.
- Ενέργεια, μάλιστα! Όπως τα ζωντανά πλάσματα τρώνε και έχουν δύναμη, έτσι κι οι μηχανές θέλουν καύσιμα. Και όπως έχει γίνει, τις χρειάζονται οι άνθρωποι τις μηχανές για το καθετί! Κι αυτές χωρίς ενέργεια δεν μπορούν να κάνουν τίποτα. Όποιος, λοιπόν, θα έχει πιο πολλά καύσιμα, δηλαδή πετρέλαιο και βενζίνη, θα είναι και πιο ισχυρός! Γιατί με κοιτάς έτσι;
- Μη δίνεις σημασία, σχολίασε ο Κότσυφας, ο φίλος μου πάντα έτσι κοιτάει!
- Προσπαθώ να καταλάβω τι λες! απάντησε το Αστροπελέκι. Η ίδια η Γη μάς δίνει ενέργεια, όση θέλουμε! Αυτοί γιατί τσακώνονται;

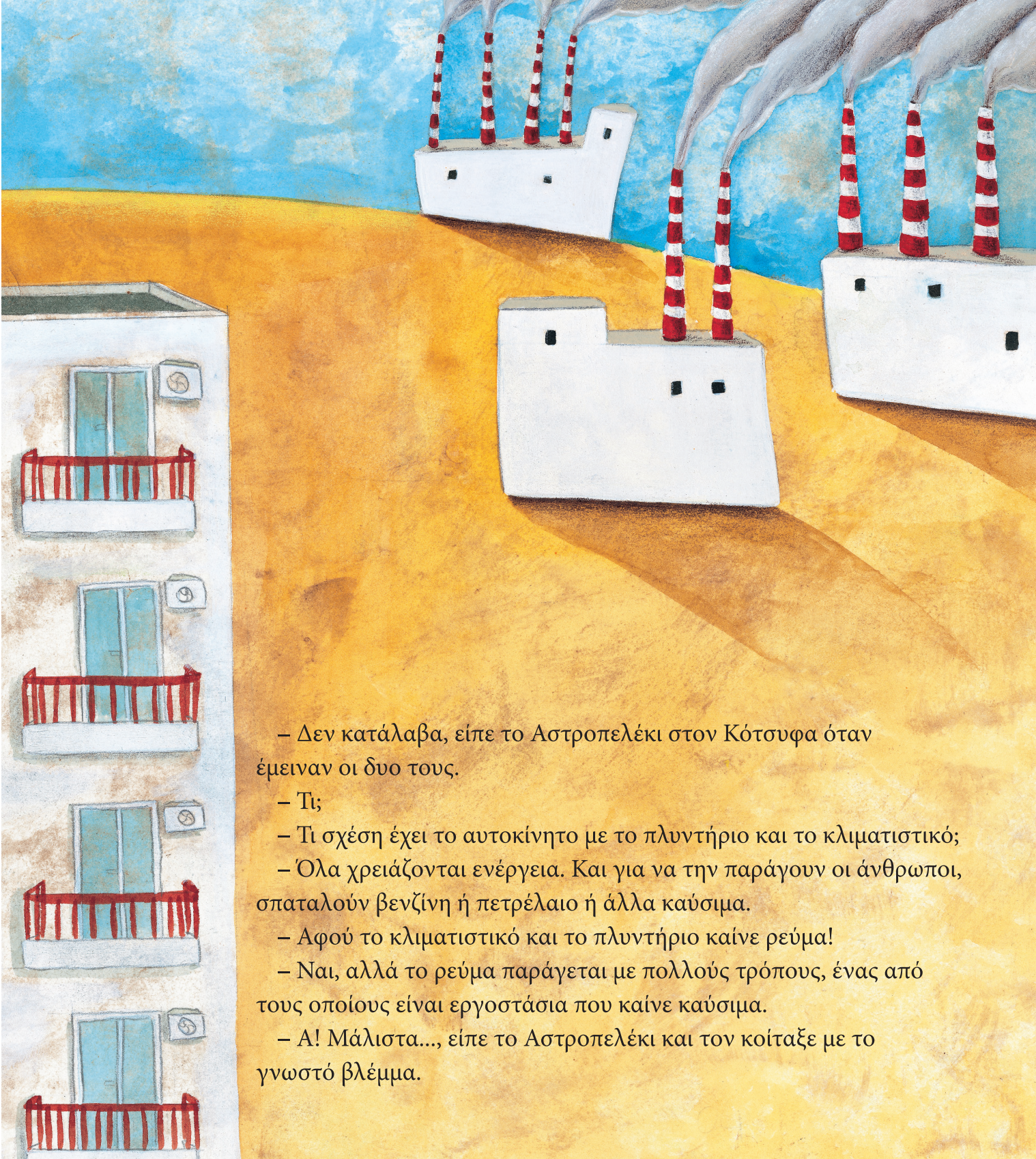
Ο Κότσυφας και το Αστροπελέκι γύρισαν στο αλσάκι της πόλης, αλλά στο μυαλό τους είχαν κολλήσει τα λόγια της αλεπούς. Το είπαν και σε ένα φίλο τους σκαντζόχοιρο που βρήκαν στο δρόμο. Αλλά αυτός είχε άλλη άποψη.

– Δεν τους λυπάμαι καθόλου. Είναι σπάταλοι και ξοδεύουν την ενέργεια χωρίς λόγο! Κάποτε θα τελειώνει, δεν μπορεί!

- Τι εννοείς;
- Εννοώ πως σπαταλούν το πετρέλαιο, το ηλεκτρικό ρεύμα...
- Δώσε μου μερικά παραδείγματα για να καταλάβω! είπε το Αστροπελέκι και τον κοίταξε περίεργα.
- Να, βάζουν τα κλιματιστικά σε πολύ χαμηλή θερμοκρασία ενώ δεν κλείνουν τα παράθυρα! Θες κι άλλο; Δε φροντίζουν τα λάστιχα των αυτοκινήτων να είναι πάντα φουσκωμένα! Να σου πω άλλο ένα; Βάζουν το πλυντήριο να πλύνει μισοάδειο! Σπατάλη σου λέω! Σπατάλη μεγάλη! Και αυτά είναι μόνο μερικά παραδείγματα!

– Δεν κατάλαβα, είπε το Αστροπελέκι στον Κότσουφα όταν έμειναν οι δυο τους.

– Τι;

– Τι σχέση έχει το αυτοκίνητο με το πλυντήριο και το κλιματιστικό;

– Όλα χρειάζονται ενέργεια. Και για να την παράγουν οι άνθρωποι, σπαταλούν βενζίνη ή πετρέλαιο ή άλλα καύσιμα.

– Αφού το κλιματιστικό και το πλυντήριο καίνε ρεύμα!

– Ναι, αλλά το ρεύμα παράγεται με πολλούς τρόπους, ένας από τους οποίους είναι εργοστάσια που καίνε καύσιμα.

– Α! Μάλιστα..., είπε το Αστροπελέκι και τον κοίταξε με το γνωστό βλέμμα.